

Rezoliucinė dalis

1. Švedijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal 1991 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 91/271/EEB dėl miesto nuot [e]kų valymo, iš dalies pakeistos 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1137/2008, 4 straipsnį, siejamą su Direktyvos 91/271, iš dalies pakeistos Reglamentu Nr. 1137/2008, 10 straipsniu, nes neužtikrino, kad prieš išleidžiant į vandens telkinius Lycksele, Malå ir Pajala aglomeracijų miesto nuotekas būtų taikomas antrinis arba jam prilygstantis valymas, ir

Švedijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal ESS 4 straipsnio 3 dalį, nes per ikiteisminę procedūrą nepateikė Europos Komisijai informacijos, reikalingos siekiant įvertinti, ar Habo ir Töreboda aglomeracijų nuotekų valymo įrenginiai atitiko Direktyvoje 91/271, iš dalies pakeistoje Reglamentu Nr. 1137/2008, nustatytus reikalavimus.

2. Atmesti likusią ieškinio dalį.

3. Europos Komisija ir Švedijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas

(¹) OL C 87, 2020 3 16.

2021 m. rugsėjo 9 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje (*Landgericht Ravensburg* (Vokietija) prašymai priimti prejudicinį sprendimą) UK / *Volkswagen Bank GmbH* (C-33/20), RT, SV, BC / *Volkswagen Bank GmbH*, *Skoda Bank* (*Volkswagen Bank GmbH* patronuojamoji bendrovė) (C-155/20), JL, DT / *BMW Bank GmbH*, *Volkswagen Bank GmbH* (C-187/20)

(Sujungtos bylos C-33/20, C-155/20 ir C-187/20) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Vartotojų apsauga – Direktyva 2008/48/EB – Vartojimo kreditas – 10 straipsnio 2 dalis – Informacija, kurią privaloma pateikti sutartyje – Pareiga nurodyti kredito rūšį, kredito sutarties trukmę, palūkanų už pavėluotus mokėjimus normą ir kredito sutarties sudarymo momentu taikomos palūkanų už pavėluotus mokėjimus normos tikslinimo tvarką – Palūkanų už pavėluotus mokėjimus normos keitimas atsižvelgiant į valstybės narės centrinio banko nustatomą bazinės palūkanų normos pakeitimą – Išankstinio paskolos grąžinimo atveju mokėtina kompensacija – Pareiga nurodyti palūkanų už pavėluotus mokėjimus normos pokyčio ir kompensacijos apskaičiavimo būdą – Įpareigojimo nurodyti galimybes nutraukti kredito sutartį, numatytas nacionalinės teisės aktuose, bet nenumatytas Direktyvoje 2008/48, nebuvimas – 14 straipsnio 1 dalis – Vartotojo įgyvendinama teisė atsisakyti sutarties, grindžiama pagal 10 straipsnio 2 dalį privalomos informacijos nepateikimu – Pasinaudojimas teise pasibaigus terminui – Draudimas kreditoriui remtis teisės praradimu arba piktnaudžiavimu teise)

(2021/C 462/14)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas

Landgericht Ravensburg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: UK (C-33/20), RT, SV, BC (C-155/20), JL, DT (C-187/20)

Atsakovės: *Volkswagen Bank GmbH* (C-33/20), *Volkswagen Bank GmbH*, *Skoda Bank* (*Volkswagen Bank GmbH* patronuojamoji bendrovė) (C-155/20), *BMW Bank GmbH*, *Volkswagen Bank GmbH* (C-187/20)

Rezoliucinė dalis

1. 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinančios Tarybos direktyvą 87/102/EEB 10 straipsnio 2 dalies a, c ir e punktai turi būti aiškinami taip, kad, kai taip yra, kredito sutartyje turi būti aiškiai ir glaustai nurodyta, kad tai yra „susietojo kredito sutartis“, kaip suprantama pagal šios direktyvos 3 straipsnio n punktą, ir kad ši sutartis sudaryta apibrėžtam laikotarpiui.
2. Direktyvos 2008/48 10 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją nereikalaujama, jog „susietojo kredito sutartyje“, kaip ji suprantama pagal šios direktyvos 3 straipsnio n punktą, kuri skirta tik su prekės tiekimu susijusiai sutarties šalys susitaria, kad palūkanų už pavėluotus mokėjimus norma bus keičiama atsižvelgiant į valstybės narės centrinio banko nustatytą ir lengvai prieinamame oficialiajame leidinyje paskelbtą bazinės palūkanų normos pakeitimą, šioje sutartyje daroma nuoroda į minėtą bazinę palūkanų normą yra pakankama su sąlyga, kad palūkanų už pavėluotus mokėjimus normos apskaičiavimo atsižvelgiant į bazinę palūkanų normą būdas yra pateiktas minėtoje sutartyje. Šiuo atžvilgiu turi būti įvykdytos dvi sąlygos. Pirmą, šio apskaičiavimo būdo pateikimas turi būti lengvai suprantamas vidutiniam vartotojui, neturinčiam specialių žinių finansų srityje, ir leisti jam apskaičiuoti palūkanų už pavėluotus mokėjimus normą remiantis toje pačioje sutartyje pateikta informacija. Antra, minėtos bazinės palūkanų normos keitimo dažnumas, nustatytas nacionalinės teisės nuostatose, taip pat turi būti nurodytas nagrinėjamoje kredito sutartyje.
3. Direktyvos 2008/48 10 straipsnio 2 dalies l punktas turi būti aiškinamas taip, kad kredito sutartyje turi būti konkrečiu procentiniu dydžiu nurodyta šios sutarties sudarymo momentu taikoma palūkanų už pavėluotus mokėjimus norma ir turi būti konkrečiai aprašyta palūkanų už pavėluotus mokėjimus normos tikslinimo tvarka. Kai nagrinėjamos kredito sutarties šalys susitaria, kad palūkanų už pavėluotus mokėjimus norma bus keičiama atsižvelgiant į valstybės narės centrinio banko nustatytą ir lengvai prieinamame oficialiajame leidinyje paskelbtą bazinės palūkanų normos pakeitimą, šioje sutartyje daroma nuoroda į minėtą bazinę palūkanų normą yra pakankama su sąlyga, kad palūkanų už pavėluotus mokėjimus normos apskaičiavimo atsižvelgiant į bazinę palūkanų normą būdas yra pateiktas minėtoje sutartyje. Šiuo atžvilgiu turi būti įvykdytos dvi sąlygos. Pirmą, šio apskaičiavimo būdo pateikimas turi būti lengvai suprantamas vidutiniam vartotojui, neturinčiam specialių žinių finansų srityje, ir leisti jam apskaičiuoti palūkanų už pavėluotus mokėjimus normą remiantis toje pačioje sutartyje pateikta informacija. Antra, minėtos bazinės palūkanų normos keitimo dažnumas, nustatytas nacionalinės teisės nuostatose, taip pat turi būti nurodytas nagrinėjamoje kredito sutartyje.
4. Direktyvos 2008/48 10 straipsnio 2 dalies r punktas turi būti aiškinamas taip, kad, kalbant apie išankstinio paskolos grąžinimo atveju mokėtinos kompensacijos apskaičiavimą, kredito sutartyje turi būti konkrečiai ir vidutiniam vartotojui lengvai suprantamai nurodytas šios kompensacijos apskaičiavimo būdas, kad šis vartotojas galėtų nustatyti išankstinio grąžinimo atveju mokėtinos kompensacijos dydį pagal šioje sutartyje pateiktą informaciją.
5. Direktyvos 2008/48 10 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją nereikalaujama, jog kredito sutartyje būtų nurodytos visos situacijos, kai kredito sutarties šalims teisė nutraukti sutartį pripažįstama ne šioje direktyvoje, o tik nacionalinės teisės aktuose.
6. Direktyvos 2008/48 14 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją kreditorius negali remtis teisės praradimu, kai vartotojas pasinaudoja teise atsakyti sutarties pagal šią nuostatą, jeigu kredito sutartyje nebuvo vieno iš šios direktyvos 10 straipsnio 2 dalyje nurodytos privalomos informacijos elementų ir jis nebuvo tinkamai pateiktas vėliau, neatsižvelgiant į tai, ar šis vartotojas nežinojo apie savo teisę atsakyti sutarties ir nėra už tai atsakingas.
7. Direktyva 2008/48 turi būti aiškinama taip, kad pagal ją kreditorius negali pagrįstai manyti, kad vartotojas piktnaudžiavo savo teise atsakyti sutarties, numatyta šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalyje, kai kredito sutartyje nebuvo vieno iš minėtos direktyvos 10 straipsnio 2 dalyje nurodytos privalomos informacijos elementų ir jis nebuvo tinkamai pateiktas vėliau, neatsižvelgiant į tai, ar šis vartotojas nežinojo apie savo teisę atsakyti sutarties.

8. Direktyvos 2008/48 10 straipsnio 2 dalies t punktas turi būti aiškinamas taip, kad kredito sutartyje turi būti pateikta esminė informacija apie visas neteismines apskundimo arba teisių gynimo procedūras, kuriomis gali pasinaudoti vartotojas, ir atitinkamais atvejais – apie kiekvienos iš jų išlaidas, apie tai, ar skundas arba ieškinys turi būti pateiktas paštu ar elektroniniu būdu, koks yra fizinis arba elektroninio pašto adresas, kuriuo turi būti siunčiamas toks skundas arba ieškinys, ir apie kitas formos sąlygas, taikomas šiam skundui ar ieškinui. Kalbant apie šią informaciją, pažymėtina, kad nepakanka vien kredito sutartyje esančios nuorodos į tvarką, su kuria galima susipažinti internete, arba į kitą aktą ar dokumentą, susijusį su apskundimo ir teisių gynimo neteisminių procedūrų tvarka.

(¹) OL C 161, 2020 5 11
OL C 230, 2020 7 13
OL C 255, 2020 8 3.

2021 m. rugsėjo 2 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje (Verwaltungsgericht Köln (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Telekom Deutschland GmbH / Bundesrepublik Deutschland, atstovaujama Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen

(Byla C-34/20) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Elektroniniai ryšiai – Reglamentas (ES) 2015/2120 – 3 straipsnis – Atvira interneto prieiga – 3 straipsnio 1 dalis – Galutinių paslaugų gavėjų teisės – 3 straipsnio 2 dalis – Susitarimų ar komercinės praktikos, ribojančių galutinių paslaugų gavėjų galimybę naudotis teisėmis, draudimas – 3 straipsnio 3 dalis – Pareiga valdyti srautą vienodomis sąlygomis be diskriminavimo – Galimybė įgyvendinti pagrįstas srauto valdymo priemones – Papildoma tarifų pasirinktis, vadinama „nuliniu tarifu“ – Pralaidumo ribojimas)

(2021/C 462/15)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgericht Köln

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Telekom Deutschland GmbH

Atsakovė: Bundesrepublik Deutschland, atstovaujama Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen

Rezoliucinė dalis

2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/2120, kuriuo nustatomos priemonės, susijusios su atvira interneto prieiga, ir kuriuo iš dalies keičiami Direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis, ir Reglamentas (ES) Nr. 531/2012 dėl tarptinklinio ryšio per viešuosius judriojo ryšio tinklus Sąjungoje, 3 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad vaizdo transliavimo paslaugai taikomas pralaidumo ribojimas dėl to, kad aktyvuojama vadinamoji „nulinio tarifo“ tarifų pasirinktis, neatsižvelgiant į tai, ar vaizdą transliuoja turinio partneriai, ar kiti paslaugų teikėjai, yra nesuderinamas su pareigomis, kylančiomis iš šio straipsnio 3 dalies.

(¹) OL C 137, 2020 4 27.